

A Fővárosi Ítéltábla az SBGK Ügyvédi Iroda (fél címe 1, ügyintéző: dr. Bajkai István ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Tordai Csaba ügyvéd (fél címe 2) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2014. június 11. napján meghozott, 65.P.22.504/2014/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperes által szerkesztett honlapot üzemeltető ... részére 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, és kötelezte, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 30.000 forint perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 36.000 forint kereseti illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdését, a Legfelsőbb Bíróság PK 12. és 14. számú állásfoglalásait.

Azt állapította meg, hogy a felperes érdekeltségébe, illetve tulajdonába tartozó cégment való minősítést a közvetett cégbeli tulajdonlás ténye alátámasztotta. A köznyelv nem csak azt a szűkítő értelmezést fogadja el, mely szerint csak az a cég minősülhet a felperes tulajdonának, melynek a felperes mint természetes személy a tulajdonosa. Elfogadta az alperes a perbeli bizonyítását, ami azt támasztotta alá, hogy a felperes több cégen keresztül tulajdonosa és vezető tisztségviselője, könyvvizsgálója az alperesi cikkben hivatkozott cégnek. Ebből pedig az a következtetés vonható le, hogy a cégek irányítására, döntések meghozatalára ... mellett a felperesnek is ráhatása van. Mindezekre tekintettel a felperes nem sérelmezhetette azt, hogy az alperes úgy határozta meg a cégeket, mint amelyek az érdekeltségébe, illetőleg tulajdonába tartoznak. Kifejtette, hogy a sajtó okkal tarthatott igényt azon körülmények nyilvánosságra hozatalára, melyek szerint a miniszterelnök fogorvosának cégei európai uniós és kormányzati forrásból részesültek támogatásban. Ebből a szempontból azt minősítette lényegi mondanivalónak, hogy ezekből a forrásokból olyan személyek és cégek részesültek, akik a miniszterelnökhöz köthetők. Nem a cégek tulajdonlásának módja a lényegi információ, hanem az, hogy adott személyekhez köthetők-e a társaságok. A támogatás tekintetében pedig a hangsúly nem a kifizetés tényén, hanem azon van, hogy a cégek ilyen juttatásban részesültek. A Nemzeti Fejlesztési Ügynökség közléseire támaszkodva arra következtetett, hogy a támogatásokat a felperes érdekeltségében álló cégei tevékenységének végzésére

lehet felhasználni. Ezek a támogatások pedig a cikkben is hivatkozott milliárdos összeget teszik ki. Nincs jelentősége annak, hogy ezek a pénzeszközök befolytak-e a felperes cégeihez, vagy azokat még csak odaítélték a részükre. Abban az esetben, ha a támogatásból a felperes cégei egyáltalában nem részesülnek, akkor a társaságok ennek közlésére igényt tarthatnak. Az alperesi írás azonban nem közölt valótlanságot amikor a társaságok esetében támogatás odaítéléséről, illetőleg támogatáshoz jutásról tett említést. Az alperesi cikk nem állította, hogy a felperes cégei a támogatásoknak kizárólag kedvezményezettjei és egyedüli felhasználói lesznek.

Megítélése szerint, nem valótlan az a közlés sem, mely szerint ha a cégek teljesítik a megfizetés feltételeit, akkor a támogatási döntés eredményeként pályázóként és támogatottként azt felhasználhatják. Ezért ezzel összefüggésben sem volt helye helyreigazításnak.

Helyesnek minősítette az alperes érvelését a tekintetben is, hogy a cégeknek és nem a felperesnek van igényérvényesítési jogosultságuk a támogatások odaítélése és tényleges kifizetése körében. Ha az ezzel kapcsolatos közlések pontatlanok, ezt kizárólag maguk a társaságok sérelmezhetik sajtó-helyreigazítás keretében.

A ... részére megítélt 400 millió forinttal összefüggésben megállapította, hogy az nem uniós forrásból származik, és kiutalására még nem került sor. de ezzel összefüggésben szintén nem a felperes, hanem az érintett társaság kérhet helyreigazítást, mivel nem érinti a felperes személyét az, hogy valamely cége részesült-e támogatásban.

Az elsőfokú bíróság a perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a keresetének helyt adó döntés meghozatalát.

Nem értett egyet az elsőfokú ítélet azon megállapításával, mely szerint a ... a tulajdonában állna. Az alperesi tulajdonosi minősítés az olvasó számára egyértelműen azt közvetíti, hogy az közvetlenül a tulajdonában áll. A megállapítottakkal szemben van jelentősége annak, hogy a tulajdonlás közvetlen vagy közvetett.

Nem értett egyet azon ítéleti megállapításokkal sem, miszerint a támogatások kifizetésével kapcsolatos cikkbeli állítás valótlanságát azért nem lehet sérelmezni, mert nincs jelentősége annak, hogy az összegek ténylegesen kifizetésre kerültek-e vagy sem. Az ítélet megállapításai ezzel összefüggésben elfogadhatatlanul tág értelmezést jelentenek. Az írás egyértelműen úgy fogalmaz, és azt fejezi ki, hogy az említett összegek az érdekeltiségebe tartozó cégek részére kifizetésre kerültek. Az az álláspont alakulhatott ki az olvasóban, hogy ezek a kifizetések ténylegesen megtörténtek. A támogatás megítélése és annak tényleges kifizetése, felhasználása két különböző esemény, ezeket nem lehet úgy összemosni, ahogy ez a cikkben szerepelt, mivel ezek megkülönböztetésére az alperes még csak utalást sem tett. Amennyiben a támogatási döntés megszületik, nem lehet biztosan állítani azt, hogy a pénzösszeg tényleg kifizetésre kerül, egészen addig, amíg ez valójában be nem következik. Valótlan az az állítás, hogy az összeg ténylegesen kifizetésre került az érdekeltiségében álló cégek részére és azok ehhez ténylegesen hozzájutottak. A sajtó-helyreigazítási jog éppen a valótlán tényállításokkal szemben kíván védelmet biztosítani. Az ítélet tág értelmezésével már a támogatásról való döntés megalapozza a tényállítást és ezzel megfosztja a felperest a valótlán tényekkel szembeni helyreigazítás igénylésének lehetőségétől.

Az ítélet nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy a 400 milliós támogatást nem egy cég kapja, hanem azt a ... működéséhez kapcsolódó megalapozott kutatások megvalósításához ítélték oda. Ezt nem lehet úgy értelmezni, hogy közvetlenül a cégek kapják meg a pénzt. A kormányhatározat alapján a döntés megfelelően

bizonyítható, ezért valótlan minden olyan tényállítás, amely arra vonatkozik, hogy a pénzt a cikkben említett cég megkapta, vagy a támogatást odaítélték neki. Álláspontja szerint a perbeli legitimációját megalapozza, hogy a cikk a cégek tulajdonosaiként tünteti fel. Az írás nem véletlenül hangsúlyozza a tulajdoni viszonyokat, miután az alperes szándéka éppen az, hogy kiemelje a támogatások személyéhez kötődését. Ez pedig valótlan és rá nézve súlyosan sértő megállapítás.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Előadta, hogy az elsőfokú eljárásban bizonyította, hogy a felperes a ...-ben közvetetten érdemi tulajdoni részesedéssel rendelkezik. Álláspontja szerint az, hogy egy cég a felperes tulajdonában áll, a szavak általánosan elfogadott köznapni értelme szerint mind a közvetlen, mind pedig a közvetett, más jogi személyen keresztül megvalósuló tulajdonlást is magában foglalja. Ezért a cikk közlése valós. Ezzel összefüggésben hivatkozott arra is, hogy a tényleges tulajdonos meghatározás során figyelemmel kell lenni a közvetlen és közvetett tulajdoni hányadok összeszámítására is, mint ahogyan azt a pénzmosás és terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2007. évi CXXXVI. törvény is rendeli.

Előadta, hogy az egyes gazdasági társaságok részére megítélt támogatásokkal összefüggésben legitimációval az érintett jogi személyek, nem pedig azok tulajdonosai rendelkeznek, hiszen a kifogásolt állítások a gazdasági társaságokra vonatkoztak.

A támogatásokkal összefüggésben hivatkozott arra, hogy a kifogásolt cikk ezeknek a kifizetését nem állította. Az írás támogatási döntésekről beszélt, megjelölve azok dátumát az egyes támogatási összegek mellett. A támogatási döntés megszületése, illetőleg a támogatás összegszerűségét illetően a cikkben leírtak valótlanosságát a felperes nem vitatta. Az érvényes támogatási döntés a támogató részéről polgári jogi kötelezettségvállalást jelent. Az elsőfokú eljárásban csatolt adatbázis tanúsága szerint a támogatói döntést a közreműködő szervezet egyetlen esetben sem vonta vissza, így alappal lehet következtetni arra, hogy a támogatási döntés alapján kötött támogatási szerződések hatályban vannak, ennek ellenkezőjét pedig a felperes sem állította.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság határozatában foglaltakkal, ezért ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A jogvita elbírálásának szempontjából irányadó Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

A másodfokú bíróság egyetértett az alperes fellebbezési ellenkérelmében kifejtettekkel, miszerint a cikkben hivatkozott társaságok (... , ...) a felperes tulajdonához sorolhatók, mivel a társaságokban a felperes közvetett módon üzletileg érdekelt, melyet az alperes a csatolt cégkivonatokkal igazolt (3. sorszámú irat mellékletei). A felperes adott társaságban viselt konkrét tagi státuszától függetlenül megállapítható, hogy a cégek tulajdonosi láncolatai végén minden esetben a felperes található. Az alperesi kifogásolt közlés, a cégeknek a felpereshez vagyoni viszonyok útján való kötődését jellemezte, nem pedig a primer tulajdonlás állapotát mutatta be. A közlés nem minősült valótlanoknak.

Ügyszintén helytálló volt az a hivatkozás is, mely szerint a cikkben megemlített cégekhez társított támogatások tekintetében a felperesnek, mint természetes személynek nincs igényérvényesítési jogosultsága, mivel ezek a közlések nem a személyére, hanem az adott cégre vonatkoznak. Ezért ezzel összefüggésben nem kellett azt külön vizsgálni, hogy pályázati pénzek elnyeréséről, avagy ezen összegek tényleges kifizetéséről volt-e szó a társaságok esetében.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a felperes köteles viselni az alperes másodfokú perköltségét a Pp. 239. §-ának utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján.

Az alperesi perköltség az alperesi jogi képviselőt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § alapján megillető másodfokú perköltség.

A felperes köteles viselni továbbá a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.

Budapest, 2015. március 19.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő